

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele,

Judecătorul:

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari și Sveatoslav Moldovan

examinând recursul declarat de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, încasarea diferenței la plata indemnizației, penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015 în partea admiterii pretențiilor și s-a emis în partea dată o hotărâre nouă de respingere a pretențiilor, în rest hotărârea primei instanțe fiind menținută

c o n s t a t ă :

Prin mandatul din 05 iunie 2015 avocatul Pavalachi Vadim a fost împuternicit de Popescu Valentin să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a semna și depune cerere de chemare în judecată, de a majora sau reduce cuantumul pretențiilor, de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 6).

La 05 iunie 2014 avocatul Pavalachi Vadim a depus în interesele lui Popescu Valentin cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, încasarea indemnizației, penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Pavalachi Vadim a indicat că în perioada de la 20 august 1992 până la 27 martie 2015 Popescu Valentin a activat în diferite funcții ale corpului de comandă.

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 173 din 27 martie 2015 Popescu Valentin a fost eliberat din serviciu din cadrul Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială „Fulger”, fiind încetat serviciul în Poliție la împlinirea vechimii ce permite dreptul la pensie.

Lui Popescu Valentin i-a fost calculată vechimea în muncă de 21 ani 8 luni 25 zile, iar în condiții avantajoase de 24 ani 3 luni 29 zile și i s-a stabilit indemnizația de eliberare din serviciu în mărime de 107 345 lei, care nu i-a fost achitată.

La 17 aprilie 2015 Popescu Valentin a adresat Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General de Poliție și Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” cereri de achitare a indemnizației de eliberare din serviciu.

Inspectoratul General al Poliției prin răspunsul nr. 34/5-P-54/15 din 18 mai 2015 a comunicat lui Popescu Valentin că în urma aprobării bugetului până la finele lunii mai 2015, va înainta propuneri Ministrului Finanțelor de modificare în cadrul sintezei a repartizării bugetului pentru achitarea indemnizației.

Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” a Inspectoratului General al Poliției prin răspunsul nr. 34/29-P-3/15 din 29 mai 2015 a comunicat lui Popescu Valentin că a înaintat demers Inspectoratului General de Poliție pentru alocarea mijloacelor financiare necesare stingerii datoriilor.

Ministerul Afacerilor Interne nu s-a expus în privința cererii prealabile.

La momentul demisionării și depunerii cererii prealabile, Codul fiscal în art. 20 lit. g) prevedea că în venitul brut nu se includ indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației.

Litera g) din articolul 20 din Codul fiscal a fost abrogată prin Legea nr.71 din 12 aprilie 2015, în vigoare din 01 mai 2015.

Neachitarea indemnizației de concediere în termenul stabilit de lege sau achitarea acesteia după 01 mai 2015 cu aplicarea impozitului pe venit a cauzat lui Popescu Valentin prejudicii materiale.

Perioada de reținere a plății indemnizației este de 70 zile până la depunerea cererii de chemare în judecată.

Penalitatea pentru neachitarea la timp a indemnizației este 107,34 lei/zi, iar pentru întreaga perioadă este de 7 513,80 lei.

Prejudiciul moral cauzat în urma neachitării la timp a indemnizației îl apreciază la suma de 20 000 lei.

Cere avocatul Pavalachi Vadim recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-P-54/15 din 18 mai 2015; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Popescu Valentin a indemnizației de eliberare din serviciu în mărime de 107 345 lei fără aplicarea impozitului pe venit conform prevederilor legislației în vigoare la data concedierii; a penalității în mărime de 7 513,8 lei ce constituie 0,1% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada de 70 zile de reținere a indemnizației; a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d.3-6).

La 17 septembrie 2015 avocatul Pavalachi Vadim a depus în interesele lui Popescu Valentin cerere de concretizare a pretențiilor.

În motivarea cererii de concretizare a pretențiilor avocatul Pavalachi Vadim a indicat că la 08 iunie 2015 Inspectoratul General de Poliție a achitat parțial lui Popescu Valentin indemnizația în mărime de 88 156,21 lei, restanța fiind de 19 188,79 lei.

Pârâțul ilegal a supus impozitării indemnizația în mărime de 107 345 lei care urma a fi achitată până la intrarea în vigoare a modificărilor Codului fiscal.

Cere avocatul Pavalachi Vadim recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-P-54/15 din 18 mai 2015; încasarea din

contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Popescu Valentin a diferenței indemnizației de eliberare din serviciu neachitate în mărime de 19 188,79 lei fără aplicarea impozitului pe venit conform prevederilor legislației în vigoare la data concedierii; a penalității în mărime de 9 773 lei ce constituie 0,1% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada de 73 zile de reținere a indemnizației în mărime de 107 345 lei și pentru perioada de 101 zile de reținere a diferenței neachitate în mărime de 19 188,79 lei; a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d.22-29).

La 23 octombrie 2015 avocatul Pavalachi Vadim a depus cerere de majorare a pretențiilor solicitând recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-P-54/15 din 18 mai 2015; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Popescu Valentin a diferenței indemnizației de eliberare din serviciu neachitate în mărime de 19 188,79 lei fără aplicarea impozitului pe venit conform prevederilor legislației în vigoare la data concedierii; a penalității în mărime de 10 463,48 lei ce constituie 0,1% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada de 73 zile de reținere a indemnizației în mărime de 107 345 lei și pentru perioada de 137 zile de reținere a diferenței neachitate în mărime de 19 188,79 lei; a prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 12 160 lei (f.d.40-43).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Valentin.

S-a încasat din contul Inspectoratului General de Poliție în beneficiul lui Popescu Valentin diferența neachitată a indemnizației de eliberare din serviciu în mărime de 19 188,79 lei, penalitatea în mărime de 10 463,48 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

S-au respins pretențiile cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-P-54/15 din 18 mai 2015, reparării prejudiciului moral și încasării cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7 160 lei (f.d. 85-86, 90-101).

La 29 octombrie 2015 Inspectoratul General de Poliție a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, iar la 18 februarie 2016 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 102-103, 114-120).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 18 februarie 2016 a admis apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție, a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015 în partea admiterii pretențiilor și a emis în partea dată o hotărâre nouă de respingere a pretențiilor, în rest fiind menținută hotărârea primei instanțe (f.d. 133-144).

La 29 aprilie 2016 prin intermediul oficiului poștal avocatul Pavalachi Vadim a declarat în interesele lui Popescu Valentin recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs avocatul Pavalachi Vadim a indicat că indemnizația unica de concediere urma să fie achitată lui Popescu Valentin până la modificarea art. 20 Codul fiscal prin Legea nr. 71 din 12 aprilie 2015, în vigoare din 01 mai 2015, în urma căreia indemnizațiile de concediu au devenit surse impozabile și eronat a fost supusă impozitării.

Indemnizația a fost achitată parțial la 08 iunie 2015 cu întârziere și angajatorul urmează să achite penalitate pentru fiecare zi de întârziere.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referințele depuse la 16 iunie 2016 și 21 iunie 2016 Inspectoratul General de Poliție și reprezentantul Lupu Alexandru în interesele Ministerului Afacerilor Interne au solicitat respingerea cererii de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 22 iunie 2016 a considerat recursul admisibil fără a prejudicia fondul și a dispus judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin în limitele invocate pe baza materialelor din dosar și a referințelor depuse de Inspectoratul General de Poliție și reprezentantul Lupu Alexandru în interesele Ministerului Afacerilor Interne, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este depus în termen, întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău în scrisoarea de însoțire nu a indicat data expedierii în adresa părților a copiei deciziei din 18 februarie 2016 (f.d. 149).

La 02 martie 2016 Curtea de Apel Chișinău a expedit pe adresa electronică a avocatului Pavalachi Vadim copia deciziei din 18 februarie 2016 (f.d. 148).

În cererea de recurs avocatul Pavalachi Vadim a indicat că a primit prin poșta electronică la 02 martie 2016 copia deciziei instanței de apel din 18 februarie 2016.

Prin urmare, recursul declarat de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin la 29 aprilie 2016 este depus în termen.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanțele de judecată au încălcat normele de drept material.

Conform art. 47 alin. (1) lit. c) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, încetarea serviciului în Poliție, precum și a contractului individual de muncă al polițistului, poate avea loc: la împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

În conformitate cu art. 123 alin. (6) Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Conform art. 24 alin. (3) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În cererea de chemare în judecată avocatul Pavalachi Vadim a indicat că Popescu Valentin a fost eliberat din serviciu din cadrul Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” prin ordinul Inspectoratului General de Poliție nr. 173 din 27 martie 2015

Popescu Valentin nu a prezentat instanței de judecată copia ordinului de eliberare din funcție și nu a solicitat prezentarea actului de la intimat, iar ultimul nu a negat existența unui astfel de ordin și nu a contestat eliberarea recurentului în legătură cu pensionarea.

Așadar, Popescu Valentin a fost eliberat din serviciu din cadrul Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” prin ordinul Inspectoratului General de Poliție nr. 173 din 27 martie 2015.

Conform art. 65 alin. (2) lit. d) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, în cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea sau din cauza reducerii personalului ori a lichidării subdiviziunii, polițistului i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție: de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 salarii lunare.

În cererea de chemare în judecată avocatul Pavalachi Vadim a invocat că lui Popescu Valentin i s-a stabilit indemnizația de concediere în mărime de 107 345 lei și Inspectoratul General de Poliție nu a contestat acest cuantum.

Conform art. 34 alin. (1) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, raporturile de serviciu ale polițistului sînt prevăzute de prezenta lege. În măsura în care acestea nu sînt reglementate de prezenta lege se aplică prevederile [Codului muncii](#).

Conform art. 143 alin. (1) și (2) Codul muncii, dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face:

a) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze pînă în ziua eliberării din serviciu – în ziua eliberării;

b) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (concediu medical, absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.) – cel tîrziu în ziua imediat următoare zilei în care salariatul eliberat a cerut să i se facă achitățile.

Dacă se contestă cuantumul sumelor ce se cuvin salariatului la eliberare din serviciu, angajatorul este obligat, în orice caz, să-i plătească, în termenele prevăzute la alin.(1), suma necontestată.

La 08 iunie 2016 Inspectoratul General de Poliție a transferat lui Popescu Valentin suma de 88 156 lei, ce constituie suma impozitată a indemnizației de 107 345 lei (f.d. 31).

Astfel, din indemnizația de concediere în mărime de 107 345 lei lui Popescu Valentin i-a fost reținut impozitul pe venit în mărime de 19 188,79 lei.

Conform art. 4 Codul muncii, raporturile de muncă și alte raporturi legate nemijlocit de acestea sînt reglementate de [Constituția Republicii Moldova](#), de prezentul cod, de alte legi, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, și anume de:

- a) hotărîrile Parlamentului;
- b) decretele Președintelui Republicii Moldova;
- c) hotărîrile și dispozițiile Guvernului;
- d) actele referitoare la muncă emise de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, de alte autorități centrale de specialitate, în limita împuternicirilor delegate de Guvern;
- e) actele autorităților publice locale;
- f) actele normative la nivel de unitate;
- g) contractele colective de muncă și convențiile colective; precum și
- h) de tratatele, acordurile, convențiile și alte acte internaționale la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 20 lit. g) Codul fiscal, în vigoare la data eliberării lui Popescu Valentin din funcție, în venitul brut nu se includeau: indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației.

Prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 71 din 12 aprilie 2015 s-a abrogat lit. g) din articolul 20 din Codul fiscal.

Având în vedere că indemnizația unică în legătură cu pensionarea lui Popescu Valentin urma să fie achitată în ziua eliberării din funcție la 27 martie 2015 și că la această dată indemnizațiile de concediere erau stabilite ca surse de venit neimpozabile, indemnizația în mărime de 107 345 lei eronat a fost supusă impozitării.

Or, indemnizația lui Popescu Valentin i-a fost stabilită la 27 martie 2015 și conform art. 20 lit. g) Codul fiscal în redacția Legii nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1991 nu urma a fi supusă impozitării.

Argumentul că indemnizația unică a fost achitată lui Popescu Valentin la 08 iunie 2015, după modificare art. 20 din Codul fiscal nu justifică impozitarea acesteia din următoarele motive.

Conform art. 6 alin. (1), (2) și (3) Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

Conform art. 46 alin. (1)-(3) Legea privind actele legislative nr. 780-XV din 27 decembrie 2001, actul legislativ produce efecte numai în timpul cît este în vigoare și nu poate fi retroactiv sau ultraactiv.

Au efect retroactiv doar actele legislative prin care se stabilesc sancțiuni mai blînde.

Actele legislative pot ultraactiva în mod excepțional.

Conform art. 3 alin. (4) Codul fiscal, impozitarea se efectuează în baza prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, publicate în mod oficial, și care sînt în vigoare pe perioada stabilită pentru achitarea impozitelor și taxelor.

Răspunsurile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerului Finanțelor invocate că impozitul pe venit pentru persoanele fizice care nu desfășoară activitatea de întreprinzător se calculează din venitul impozabil la data îndreptării acestuia spre plată, indiferent pentru care perioadă a fost calculate, eronat au fost puse de intimați și instanța de apel la baza hotărârii de respingere a acțiunii (f.d. 71-72).

Conform art. 12 Codul muncii, clauzele din contractele individuale de muncă, din contractele colective de muncă și din convențiile colective sau din actele juridice emise de autoritățile administrației publice menționate la art.4 lit.d) și e), care înrăutățesc situația salariaților în comparație cu legislația muncii sînt nule și nu produc efecte juridice.

Așadar, răspunsurile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerului Finanțelor, ca acte emise de autoritățile administrației publice, înrăutățesc situația lui Popescu Valentin în privința achitării indemnizației unice de concediere și acestea nu pot fi reținute de instanța de judecată.

Din aceste considerente pretenția cu privire la încasarea indemnizației de concediere în mărime de 19 188,79 lei este întemeiată și necesită să fie admisă integral.

Mai mult ca atât, omisiunea autorităților publice de a elabora și aproba bugetul de stat în interiorul termenului stabilit de legislație nu poate fi imputată lui Popescu Valentin.

Cu privire la pretențiile de încasare a penalității

Conform art. 330 alin. (1) lit. f) și alin. (2) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu.

În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, 227 lit.j), 228 alin.(8) etc.) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Conform art. 10 alin. (1) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, Poliția este finanțată de la bugetul de stat și din alte surse neinterzise de lege.

Conform art. 65 alin. (1) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, remunerarea muncii polițistului se efectuează de la bugetul de stat, conform legislației în vigoare.

Conform art. 13 alin. (1) lit. c) și e) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, Șeful Inspectoratului General al Poliției: gestionează bugetul aprobat de ministrul afacerilor interne; propune ministrului afacerilor interne proiectul bugetului anual al Inspectoratului General al Poliției și proiectele de rectificare a acestuia.

În articolul 3 Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, este definit *administrator de buget* ca fiind autoritate/instituție bugetară împuternicită cu dreptul de gestionare a unuia dintre bugetele componente ale bugetului public național, în conformitate cu competențele și responsabilitățile prevăzute de prezenta lege; *buget de stat* ca fiind totalitate a veniturilor, a cheltuielilor și a surselor de finanțare destinate pentru realizarea funcțiilor autorităților publice centrale, cu excepția funcțiilor proprii sistemului public de asigurări sociale și sistemului de asigurări obligatorii de asistență medicală, precum și pentru stabilirea relațiilor cu alte bugete;

Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” în cererea din 22 aprilie 2015 adresată Inspectoratului General al Poliției a invocat că în perioada mai 2014-martie 2015, 12 angajați au încetat serviciul în poliție și suma indemnizațiilor unice de concediere aferente este de 746 686,3 lei. A mai indicat că Popescu Valentin a depus cerere prealabilă prin care solicită achitarea indemnizației de concediere până la 22 aprilie 2015 (f.d. 66).

Conform art. 57 alin. (1), (2) și (3) Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, dacă legea/decizia bugetară anuală nu este adoptată cu cel puțin trei zile înainte de expirarea anului bugetar, administratorul de buget emite dispoziția privind aplicarea bugetului provizoriu.

Bugetul provizoriu se formează și se execută în corespundere cu prevederile legii/deciziei bugetare din anul precedent, luând în considerare modificările operate pe parcursul anului și ținând cont de următoarele particularități:

a) excluderea sau reducerea volumului programelor de cheltuieli finalizate sau care urmează a fi finalizate în anul bugetar curent;

b) stabilirea soldului bugetului la un nivel ce nu va depăși valoarea acestuia aprobată în buget pe anul precedent.

În perioada aplicării bugetului provizoriu nu se permite efectuarea cheltuielilor pentru acțiuni sau măsuri noi comparativ cu anul precedent.

Bugetul de stat pentru anul 2015 a fost aprobat prin Legea bugetului de stat pentru anul 2015 nr. 72 din 12 aprilie 2015, în vigoare din 28 aprilie 2014.

Așadar, la 27 martie 2015, data eliberării lui Popescu Valentin din funcție, nu era aprobat bugetul de stat pentru anul 2015.

În bugetul Inspectoratului General de Poliție pentru anul 2014 nu a fost inclusă la cheltuieli achitarea indemnizației de eliberare lui Popescu Valentin.

Inspectoratul General de Poliție în calitate de administrator de buget în perioada aplicării bugetului provizoriu a fost în imposibilitate de a achita indemnizația de concediere lui Popescu Valentin, care este o situație nouă și nu era aprobată în calitate de cheltuielă a bugetului pentru anul 2015.

Așadar, neachitarea în termen a indemnizației lui Popescu Valentin a fost condiționată de aprobarea bugetului, care nu este în sarcina Inspectoratului General de Poliție, ci a Ministerului Afacerilor Interne și altor organe de resort.

Având în vedere că Inspectoratul General al Poliției are sarcina de a gestiona bugetul, se constată lipsa vinovăției acestuia în achitarea indemnizației lui Popescu Valentin în termenul stabilit de legislația muncii.

Prin urmare, pretențiile cu privire la încasarea penalității sunt neîntemeiate și necesită să fie respinse.

Privitor la pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin mandatul din 05 iunie 2015 avocatul Pavalachi Vadim a fost împuternicit de Popescu Valentin să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a semna și depune cerere de chemare în judecată (f.d. 6).

La 03 iunie 2015 Popescu Valentin și avocatul Popescu Valentin au încheiat contract de asistență juridică (f.d. 44).

La 23 octombrie 2015 Popescu Valentin a achitat suma de 12 160 lei pentru acordarea serviciilor de asistență juridică (f.d.45).

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 23 octombrie 2015 avocatul Pavalachi Vadim a solicitat încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Popescu Valentin a cheltuielilor de judecată în mărime de 12 160 lei (f.d.40-43).

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîntului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1¹) Codul civil, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În corespundere cu normele de drept citate și având în vedere că pretențiile avocatului Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin se admit doar parțial, din contul Inspectoratului General al Poliției urmează a fi încasate cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei proporțional pretențiilor admise, care sunt reale, necesare și rezonabile.

În partea respingerii pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului moral, recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-P-54/15 din 18 mai 2015 și respingerii în rest a cheltuielilor de asistență juridică hotărârea primei instanțe cu apel nu a fost contestată și instanța de recurs consideră importun de a se pronunța în partea dată.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au stabilit circumstanțele pricinii, că nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea de noi dovezi, însă au apreciat arbitrar probele administrate și au aplicat eronat normele de drept material, Colegiul civil, comercial

și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015 în partea admiterii pretențiilor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, încasarea diferenței la plata indemnizației, penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică și se emite în partea dată o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin.

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Poescu Valentin diferența indemnizației neachitată în mărime de 19 188 (nouăsprezece mii o sută optzeci și opt),79 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 (trei mii) lei.

Pretențiile avocatului Pavalachi Vadim în interesele lui Popescu Valentin împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea penalității în mărime de 10 463 (zece mii patru sute șaiszeci și trei),48 lei și cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 9 160 (nouă mii o sută șaiszeci) lei se resping.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,

Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Sveatoslav Moldovan